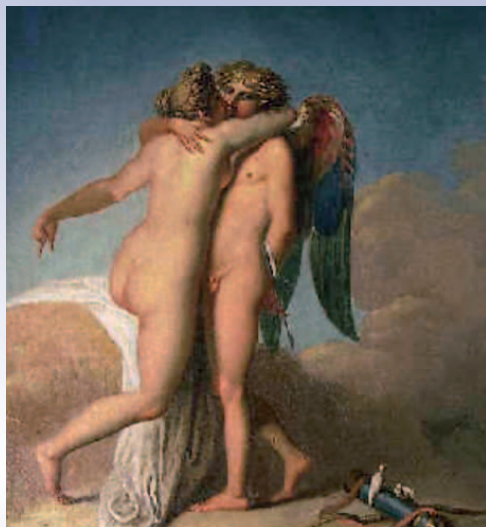

Tegl og Kunst

Vi mødes på Nivå station den 21. april kl. 10. De, der kommer i bil, opfordres til at give de deltagende togrejsende et lift.

Første besøg gælder Ringovnen. Det er Danmarks ældste og bedst bevarede eksemplarer af Friedrich Hoffmanns berømte ringovne – en epokegørende opfindelse for teglværksindustrien. Der er rundvisning i hold med beretning om, hvordan en ringovn fungerer. Besøget varer ca. 1½ time.

Derefter spiser vi frokost på Restaurant Trekosten i Nivå Strandpark med en fantastisk udsigt til Hveen og Svenskekysten. Vi får serveret en frokostanretning bestående af

to slags sild, varmrøget laks, sylte, svine-mørbrad med bløde løg og ost. Drikkevarer er for egen regning.

Efter frokost besøger vi Nivaagaards Malerisamling. Her bliver vi også delt i hold og får en guidet rundvisning. Besøget varer 1½ time.

Tilmelding

Prisen for dette arrangement er kr. 150,-. Tilmelding evt. med ledsager kan ske til Kjeld Thorsen på telefon 49 13 36 64 eller på E-mail: kjeldthorsen@post.tele.dk. Sidste frist for tilmelding er udsat til den 15. april.

Statoil Pensionistforening ØST

www.seniornyt.com

Bestyrelse:	Navn:	Adresse:	E-mail:	Telefon:
Formand:	John Rostholm	Fasanvang 5, 3450 Allerød	john@rostholm.dk	48 17 08 65
Næstform.:	Kjeld Thorsen	Tibberup Møllevej 11, 3060 Espergærde	kjeldthorsen@post.tele.dk	49 13 36 64
Sekretær:	Mikael Blak	Rosenhaven 504, 2980 Kokkedal	mikaelblak@mail.tele.dk	49 14 58 12
Kasserer:	Lars H. Jensen	Rungstedvej 22, 2970 Hørsholm	dhl@post7.tele.dk	45 86 49 76
Bestyr.medl.:	Leif Mortensen	Nygårdsvej 55, 5 th., 2100 København Ø	leifwith@hotmail.com	21 96 09 17

SeniorNyt STATOIL

Statoil Pensionistforening ØST

Medlemsblad nr. 31 April 2009

Aftenbesøg i DR-Byen

Alletiders julefrokost
Generalforsamling med
vejmæssige forhindringer
Mit liv i oliebranchen – 4. del

Kære medlemmer

En lang, kold og snefyldt vinter er overstået. Den var sandelig ikke præget af den globale opvarmning.

Vores generalforsamling i januar blev ramt af vejr-gudernes vrede med årets snestorm i Københavns-området. Af det rekordstore antal tilmeldte - mere end 90 - nåede kun de 61 frem til generalforsamlingen efter en køretur, der for nogle havde taget fire gange så lang tid, som det ville tage under normale omstændigheder. Men de fremmødte fik en hyggelig aften

Vores netop afholdte tur til DR-byen fik en fantastisk tilslutning, næsten mere end vi kunne klare, idet omtrent 80 deltagere mødte frem til dette aftenarrangement.

Tilslutningen til årets udlandstur i juni til Toscana har bestyrelsen set frem til med spænding. Ville det falde i god jord med en 8-dages tur, hvor vi for første gang benytter flytransport som gør, at turen bliver lidt dyrere end de foregående års udlandsrejser? Al tvivl blev gjort til skamme. To dage efter udsendelse af indbydelsen var der 50 tilmeldte, så vi kan nu se frem til en spændende tur til Toscana. Vi bliver 54 ialt.

Inden da byder foråret i april måned også på "Tegl og Kunst". I Nivå skal vi besøge den historiske ringovn og Nivaagaardsamlingen, og vi forventer også her at se mange deltagere. Så alt i alt kommer vi til at se tilbage på et halvår med arrangementer og oplevelser, der får stor opbakning fra jer medlemmer.

John Rostholm
John Rostholm

SeniorNyt

Medlemsblad for Statoil Pensionistforening ØST

Redaktion: Kjeld Thorsen Tlf. 49 13 36 64

Produktion: Dyrvig Design og Reklame Tlf. 70 26 36 10

Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk Tlf. 33 42 40 78

Oplag: 300 eksemplarer

Forsiden: Aftenstemning i DR-Byen. Foto Erik Juul
Indsat: Studie 4

Så er det sagt

Den unge kandidat på sygehuset var lidt nervøs, da han første gang skulle klare en fødsel under opsyn af overlægen. - Det gik jo fint, sagde overlægen bagefter. - Der er bare en lille detalje. Det er barnet, der skal have et klask bagi, ikke moderen.

Mennesker kan deles i to grupper, sagde faderen til sin søn. Dem, der gør arbejdet og dem, der tager æren for det. Jeg vil råde dig til at holde dig til den første gruppe, der er konkurrencen ikke nær så hård.

Skilt i slagterens vindue: I dag er det fars dag. Vi hakker mere, mens De venter.

Hvad får dig til at tro, at du er mere uheldig end andre? - Jo, i går købte jeg et nyt sæt tøj med to par bukser og inden, der var gået to timer, havde jeg brændt hul i jakken.

Smuk ung pige blaffer i vejsiden, da en smart, ung fyr standser. - Vil du med, spørger han?- Skal du østpå? - Ja, svarer den smarte, unge fyr. - Så hils kineserne fra mig!

Det var den 70-årige, der sukkende betroede sig til en ven. - I mine unge dage ville jeg gerne være min kone tro, men kunne ikke. Nu vil jeg gerne være hende utro, men kan ikke.

Hr. Hansen kommer sent og meget beruset hjem til konen. - Undskyld, jeg kommer lidt sent, men der var travlt på kontoret. - Det ved jeg, svarede konen. De har ringet efter dig flere gange.

I Rungsted hedder det ikke længere: Slå koldt vand i blodet. Nu hedder det: Slå whisky i bæltet.

Alletiders julefrokost

Finney's Jazzmen
med orkesterleder Finn Frøsig
underholdt.

Med Jazz-musik som velkomst bød Pensionistforeningen på julefrokost i Domus Statoil. 150 Statoil pensionister fik en herlig dag sammen med kolleger og gode venner lørdag den 21. november. Masser af dejlig julemad, vin, øl og snaps og god underholdning blev kendetegnet for den første julefrokost i Pensionistforeningens regi. Og bagefter var der gratis indgang til Tivolis Julemarked.

Selvom der var arrangeret bustransport fra Hovedbanegården til Domus Statoil, var der alligevel en del gæster, der selv var kørt i bil. Der er jo også gode parkeringsforhold om lørdagen. Ved bussernes ankomst blev der serveret velkomstdrinks i Multihallen, hvor Finney's Jazzmen skabte hyggestemning med Dixieland-jazz og swingmusik. Efter en halv times underholdning takkede Leif Mortensen orkestret og bad gæsterne om at gå til bords i Kantinen, hvor personalet havde julepyntet bordene - uden lys ganske vist på grund af brandfaren.

Leif Mortensen takkede orkestret
og bad gæsterne gå til bords.

John Rostholm bød gæsterne velkommen til bords.

Finney's Jazzmen kunne i øvrigt fejre 10-års jubilæum dagen efter julefrokosten med en stor koncert på Pilegården i Brønshøj. Orkestrets leder, Finn Frøsig, deltog bagefter i julefrokosten sammen med hustruen Lis.

Den seneste uge op til julefrokosten var der indløbet en hel del afbud. Vi skulle have været over 180 deltagere, men på grund af influenza og lignende havde foreningen modtaget 34 afbud. Det gav til gengæld god plads mellem bordene.

Lars Thorstholm fortalte om Statoil koncernens gode økonomi.

"Rigets tilstand" er rigtig god

Foreningens formand, John Rostholm, bød velkommen til bords. Derefter fik Lars Thorstholm, Statoils Fuel direktør, ordet som ledelsens repræsentant for at give os en orientering om, hvordan det går for Statoil som helhed. Lars Thorstholm kunne fortælle, at koncernen Statoils økonomi er solid, og i bund og grund går det godt for selskabet. Vi fik en orientering om problematikken omkring navneskiftet StatoilHydro og New Magenta Logo, som blev vist på en poster i salen.

Statoil i Danmark har det imidlertid svært i øjeblikket. Efterspørgslen falder og der er lave raffinaderi-marginer på fuel. Alligevel bliver der næste år investeret yderligere i Kalundborg. Spørgsmålet er, om Statoil overhovedet tjener penge for tiden? Joh, det gør man, da. Det er foreløbig blevet til 194 mio. kroner indtil tredje kvartal med udsigt til lidt mere resten af året. Betalingssystemet i servicestationernes butikker, Safe Pay, har reduceret røverierne væsentligt. I 2009 har der hos Statoil indtil nu "kun" været 19 tilfælde. Desværre er der en del af røverne, som ikke kan læse dansk. Udenfor butikkerne er der ellers skiltet med, at denne her butik er uden kontanter.

Lars Thorstholm fortalte desuden om et grimt uheld på Raffinaderiet den 5. oktober om morgenen, hvor en sikkerhedsventil på visbreaeren lukkede et olieudslip på ca. 13 tons damp og dieselolie ud over det østlige område af Kalundborg og omegn i et ca. 1-1,5 km bredt bælte på indtil 6 kms afstand fra Raffinaderiet. Raffinaderiet tacklede sagen meget professionelt, og har siden fået anerkendelse herfor af myndighederne. Der har siden været igangsat store rensningsaktiviteter af bygninger, biler, campingvogne og andet.

Købet af Jet-stationer blev kort omtalt. I Norge og Sverige har man solgt dele af Jet-stationer fra, men beholdt dem i Danmark. Det forventes, at selskabet skifter navn på Jet-stationer i løbet af 2010. Når det gælder anden generation af etanol-brændstof, er Statoil længst fremme i forhold til konkurrenterne. I forbindelse med klimatopmødet i København etableres den første servicestation med dette nye brændstof i Vasbygade – Sydhavns Plads.

Lækker, veltillavet og traditionelt julebord

Lars Thorstholm sluttede sit indlæg med en opfordring til at råbe et 3-foldigt hurra for Statoil. Herefter gik deltagerne i gang med at

Der var opstillet flere buffet'er i Kantinen.

forsyne sig fra de to buffet'er, der var opstillet i Kantinen. Der var stille vin, øl, vand og snapsflasker frem på bordene, og man kunne under hele julefrokosten forsyne sig efter forgodtbefindende. På buffet'erne kunne man vælge mellem stegte sild og karrysild, fiskefilet m/remoulade og citron, gravad laks m/sennepssauce, æg, rejer og kaviar, grønlangkål, marineret svinekam, ribbensteg, frikadeller, lun leverpostej m/champignon og bacon, sylte m/rødbeder, ostanretning med Gorgonzola og Brie samt brød og smør/fedt.

Masser af mandelgaver

Julefrokosten sluttede traditionelt med risalamande og lun kirsebærsauce. I skålene var der puttet hele mandler i, så nu gjaldt det om at finde dem og indløse en mandelgave.

Store æsker med fyldte chokolader i mandelgave.

Det var der en del, især blandt damerne, der gjorde. Store æsker med dejlige, fyldt chokolader.

Efter et par timers intens julefrokostspisning, var vi nået til det punkt, hvor Pensionistforeningens formand skulle holde sin traditionelle juletale. John Rostholm indledte med en kalejdoskopisk gennemgang af foreningens arrangementer fra generalforsamlingen i januar, besøg på kunstmuseer, slotte, underjordiske koldkrigsmuseer til sammenstødet med Barack Obama på udlandsrejsen til Dresden, sejltur på Furesøen, frokost i Naverhulen og til sidst eftermiddagskaffe i det Kgl. Priv. Skydeselskab i Helsingør.

John nåede til sidst til slutningen på Pensionistforeningens arrangementer med julefrokosten i Domus Statoi.

Foreningens formand, John Rostholm, holdt den traditionelle juletale.

John takkede for selskabets velvillige indstilling overfor pensionisterne og for Fondens økonomiske tilskud til gennemførelsen af samme. Herefter udråbte John et 3-foldigt leve for selskabet, som jo er det, der samler os.

Vise-musikalsk underholdning af "Bedsterne"

Efter formandens tale gik næstformanden, Kjeld Thorsen, på scenen og introducere det næste underholdende indslag. Det har været Pensionistforeningens hensigt da vi påtog os opgaven med at arrangere årets julefrokost, at gøre noget ekstra ud af det for deltagerne skyld. Som en god afslutning på årets aktiviteter var det derfor en fornøjelse for foreningen at kunne introducere lidt vise-musikalsk underholdning.

Showmaster Kjeld Thorsen introducerede dagens underholdning, "Bedsterne".

"Bedsterne" er et ensemble på tre personer med Gitte Broksø på keyboard, Gittes mand på trommer og Annalise Sørensen som forsanger. De har spillet sammen siden 1974 på Bakken og i Tivolis Vise Vers Hus. Vi mødte to bedstemødre, som har spillet i 5 år i Bakkens Hvile, og nu har de tilsammen 12 børnebørn. I de første mange år hed de "Hø og Hakkelse", men siden de gik på pension, droppede de rekvisitterne og kostumerne, men har bevaret deres motto: Levende musik for levende mennesker.

Efter Kjelds introduktion fremførte "Bedsterne" deres forrygende underholdning de næste tre kvarter med en blanding af populære revyviser, Bakkesangerinde-numre, selvkomponerede viser og et rapnummer, skrevet og fremført af Gitte Broksø, så ikke et øje

var tørt. Da de sluttede, blev der råbt på ekstranummer, og til sidst stod folk op og klappede af begejstring. Det har vi li' godt ikke set før i foreningen. Da nogle var interesseret, har vi lovet at bringe deres e-mail adresse: hakkelse@webspeed.dk

Henad kl. 16 var der busafgang til Hovedbanegården. Herefter ebbede festen ganske langsomt ud af sig selv, men alle kunne tilslutte sig flere af gæsterne, der på vej ud ad døren sagde: "Det var alletiders julefrokost. Den må I gerne gentage næste år."

thor

"Bedsterne" – et musikalsk ensemble på tre personer.

Bedsterne" opførte et udstyrsnummer.

Generalforsamling med vejrmæssige forhindringer

Det var en vellykket generalforsamling, men der var stort frafald på grund af kraftigt snefald og en kaotisk trafiksituation. Der var tilmeldt omkring 90 deltagere, alligevel lykkedes det for 61 at møde frem.

Med nogen forsinkelse kom dagens program i gang. Pensionistforeningens bestyrelse valgte at ændre på rækkefølgen af dagens program-punkter. Statoils kommunikationsdirektør, Per Brinch, kunne som den første indlede med at fortælle om "Rigets tilstand".

Resultateter og udfordringer

Per Brinch indledte meget positivt med at fortælle, at Statoil Energy & Retail Danmarks årsresultat for 2009 blev rekordstort takket være gode marginer (fortjenester) på brændstof og stigende markedsandele. Indtjeningen kom desuden fra salget af Statoils naturgasselskab Gazelle, som blev overtaget af Naturgas Fyn. Virksomheden Statoil Pellets, der producerer træpiller, blev afhændet til de oprindelige ejere. Resultatet for 2009 blev på 204 mio. kr. og forventes at blive 163 mio. kr. i 2010.

Statoils udfordring har man døbt Consideration = Omtanke. Overalt i virksomheder gælder omtanke i alt, hvad man foretager sig – i jobbet, overfor kunder, overfor miljøet – kort sagt, hvad kan hver enkelt være med til at gøre. Udviklingen på fyringsolie viser, at salget falder med ca. 6 % årligt. Forbrugere går over til naturgas eller fjernvarme. Desuden falder indtjeningen fra butikkerne, hvilket virker para-

Statoils kommunikationsdirektør, Per Brinch, fortalte om "Rigets tilstand".

doksalt, eftersom nye ledere de senere år netop er hentet ind til selskabet fra dagligvarehandlen.

Bio fuel

Statoil har i flere år været den "pæne" dreng i klassen og det førende selskab indenfor tilsætning af bioetanol til benzin. I dag sælger 2.300 Statoil stationer bio fuel. Et af Statoils delmål er, at stationerne skal ligne hinanden, men uden at være ens – nogle sælger træsko, andre spejelpølser. Markedsandelen i 2009 blev 23.6 %. Men der er en risiko for, at hvis marginerne er fede, og vi tjener mange penge, så tjener vore konkurrenter også mange penge, sagde Per Brinch.

Haahr Benzin er begyndt igen

Statoil købte Haahrs stationer for nogle siden, men den dag Olav Haahrs konkurrenceklausul udløb, startede han igen og har i dag 20 stationer, som sælger brændstof til væsentligt lavere priser end alle øvrige selskaber. Det kan han, fordi hans organisation er lille og hans administrationsudgifter ganske små. Derfor skal der fokus på brændstofmarginer, de daglige pristjek skal forbedres, kredit og omkostninger skal i fokus, Jet-stationerne skal integreres i Statoils netværk, og endelig skal der skæres ned på mængden af projekter.

Færre røverier

Den negative trend for røverier er knækket. I 2009 blev Statoils stationer "kun" udsat for 22 røverier eller røverforsøg i modsætning til tidligere, hvor tallene lå 2-3 gange højere. Det skyldes fortrinsvis installation af SafePay-systemet. I 2009 havde bl.a. Shell 59 røverier og Q8 57. Begge overvejer lignende systemer.

Tilhørerne fulgte opmærksomt med under generalforsamlingen.

Kunder på forpladsen, der kører uden at betale, er et stigende problem for alle selskaber. Det er især de stationer, der ligger i særlige beboelsesområder eller på motorveje, der er de mest udsatte. I Statoil er det ca. 30 stationer, der bærer 90 % af tabene. Derfor er der overvejelser i gang for at indføre et Betal-i-forvejen system på udvalgte stationer.

Største udfordringer

Udover en kraftig priskonkurrence på alle produkter er der konstant fokus på brændstofmarginerne. Der forventes et lavere brændstofforbrug i fremtiden, som bl.a. skyldes introduktionen af el-biler. Desuden er store truck-kunder i søgelyset pga. kreditproblemer og manglende evne til at betale.

Butikssortimentet skal under kraftig revurdering, og så skal der fokus på at tiltrække de rigtige og de gode, veluddannede medarbejdere. Endelig skal indtjeningen i 2010 fra Retail nå et mål på 180 mio. kr.

Raffinaderiet i Kalundborg

Per Brinch sluttede af med et indlæg om Raffinaderiet. Der er foretaget en voldsom nedskrivning af dele af anlægget på 1,8 mia. kroner. Derudover har Raffinaderiet kørt med lave marginer i længere tid. 94 % af produktionen går til markederne i Danmark og Sverige, resten går til Norge, Irland og Polen. Som noget nyt har man forsøgt sig med import af råolie fra så langt væk som Angola i Vestafrika. Det drejer sig imidlertid "kun" om 3 %, men resultaterne ser lovende ud.

Til slut hørte vi om et stort udslip på Raffinaderiet den 5. oktober sidste år, hvor 13 tons olieholdig vanddamp slap ud, da tre ventiler i Visbreaker'en sprang læk. Selvom det var ubehageligt, var det trods alt bedre end hvis anlægget havde eksploderet.

Tre timer efter udslippet havde Statoil indkaldt til det første nabomøde. Det blev fulgt op af endnu et nabomøde seks timer efter udslip-

Per Brinch fik overrakt en vingave som tak for sit indlæg.

pet. Desuden blev kommunen, skolerne og Beredskabsstyrelsen i området alarmeret og sat grundigt ind i situationen.

Udslippet dækkede et areal på 4 x 1,5 km og et oprydningshold var i gang i 3-4 uger efter med rengøring.

Rengøringsemnernes tal var enorme, men Statoil satte alle kræfter ind på at mindske generne mest muligt for beboerne i området. En opgørelse viste, at 228 biler, campingvogne og både måtte rengøres. Hertil kom 92 huse og bygninger, 41 haver og 152 andre rengøringsopgaver foruden den lokale boldklubs fodboldbane. Efter 3-4 uger blev der på ny afholdt nabomøder, hvor Statoil kunne konstatere, at deltagerne havde været tilfredse med indsatsen. Omkostningen forblev dog ufortalt.

Efter foredraget var der tak og vingave til Per Brinch fra Pensionistforeningens formand, John Rostholm.

Tiden var endnu ikke så fremskreden, at buffet'en var klar, hvorfor mødet fortsatte med præsentation af dette års udlandsrejse.

8 dage til Toscana med fly og bus

Leif Mortensen, som er Pensionistforeningens aktivt engagerede rejsearrangør, gennemgik programmet for sommerens udlandsrejse. Den foregår fra Grundlovsdag, lørdag den 5. juni til lørdag den 12. juni. På nuværende tidspunkt er både udsendelse af invitation og tilmelding overstået. Men det skal da lige tilføjes, at præsentationen af rejsen blev fulgt meget engageret fra mødedeltagernes side. Det er første gang, Pensionistforeningen kaster sig ud i ferierejser med fly,

Leif Mortensen introducerede sommerens udlandstur

og selvom prisen var kr. 6.600 pr. deltager, virkede det ikke afskrækkende på tilhørerne.

Leif fik mange positive tilkendegivelser fra interesserede deltagere, der ønskede at komme med til Toscana.

Lækker buffet

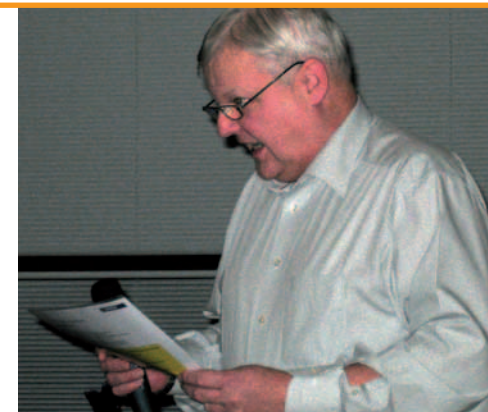
Selvom Pensionistforeningens formand gentagne gange gjorde opmærksom på, at han og kassereren var på valg i år, og at der af den grund var gratis drikkevarer til maden, skal man ikke forledes til at tro herpå. Den beslutning blev nemlig truffet længe før på et bestyrelsesmøde, da det viste sig, at besparelser i 2009-budgettet gjorde denne beslutning mulig. *(Dette bare lige for at ingen skulle tro noget andet. Red.)*

Der var trængsel om Kantinens lækre buffet.

Buffet'en bestod af Ungarsk Gullasch med kartoffelmos. Kokken afslørede overfor Deres referent, at han havde tilsat rigeligt med afbrændt karry, som er med til at fremme smagen i gullasch. Det fremmer også tørsten, kan referenten meddele – længe efter endda.

Foruden den varme ret var der en kold buffet bestående af sild, æg og rejer, afskåret pålæg, italiensk salat, lækre små fiskefrikadeller,

Generalforsamlingens dirigent Jørn Brandt.

hjemmebagt leverpostej og en udsøgt ostepanering med bl.a. en pragtfuld gedeost. Dertil noget dejligt brød og vin og øl ad libitum. Kantinen på Domus Statoil er i sandhed et udsøgt spisested.

Generalforsamlingen

Lidt før kl. 19 kunne man endelig komme i gang med generalforsamlingen. John Rostholm bød velkommen til den alvorligere del af mødet og foreslog Jørn Brandt som dirigent. Han blev valgt med applaus. Herefter gik man i gang med generalforsamlingens 9 punkter, hvor referatet på nuværende tidspunkt er fremsendt til foreningens medlemmer. Derfor er en yderligere uddybning unødigt – alle burde være informeret om generalforsamlingens forløb.

Under generalforsamlingen fik SeniorNyt's

redaktør fik rosende omtale og en flaske champagne for sin indsats.

redaktør, Kjeld Thorsen, rosende omtale for sin indsats med bladet. Formanden overrakte Kjeld en flaske champagne, mens forsamlingen klappede.

Billedshow fra Dresden

Dagens sidste punkt stod Jørgen Bresson for. Som fast afslutningspunkt på generalforsamlingens viste Bresson sine smukke billeder, som han tog under 5-dagsturen til Dresden i juni 2009. Igen havde Bresson kreeret et fantastisk billedshow med underlægningsmusik, så man nogle gange svømmede helt hen og ind i mellem tvivlede på, om

det nu også var den samme tur, man selv havde deltaget i. Jørgen Bresson tilbød deltagerne at købe en CD med en kopi af showet. Den kan stadig købes ved at kontakte Bresson på www.bressonfoto.dk eller på mail: jb@bressonfoto.dk og prisen er 4 x 5,50 kr. i frimærker. (Se annonce herunder).

Ved 20:30-tiden kunne John Rostholm kvittere for billedshowet ved at overrække Jørgen Bresson en vingave og en tak for pragtfuld underholdning. Samtidig benyttede formanden lejligheden til også at takke alle fremmødte delta-

Jørgen Bresson sluttede generalforsamlingen af med at vise sit fantastiske billedshow fra 5-dagsturen til Dresden.

gere for en hyggelig og indholdsrig aften i Statoil Pensionistforening ØST.

thor

Erik Juul fik portvin som tak for hans mange fotos fra rejser og udflugter.

Bestyrelsens podium.

Til salg!

CD med Jørgen Bressons billedshow fra Dresden, der blev vist i januar på generalforsamlingen.

Prisen er 4 x 5,50 kr. i frimærker, som sendes til:

Jørgen Bresson
Sandvejen 17
2665 Vallensbæk Strand.

Herefter modtager du kort tid efter en CD med posten.

Aftenbesøg i DR-Byen

Årets første arrangement i Statoil Pensionistforening ØST blev et aftenbesøg i DR-Byen. På trods af det utraditionelle mødetidspunkt kl. 17 blev besøget et tilløbsstykke. 78 medlemmer deltog mandag aften den 29. marts 2010.

Ved ankomsten blev vi delt op i tre hold med hver sin guide. Deres referent var så heldig at komme på hold nr. 2, hvor en ganske ung, lyshåret pige, psykologstuderende Lærke Bjerre, førte holdet rundt og

fortalte spændende og engageret om DR-Byens bygninger, indretninger og arkitekter.

Det vil føre for vidt her at gengive alle detaljerne, men for de af læserne, der ikke deltog, kan jeg oplyse, at

rundvisningen først og fremmest handlede om koncertbygningen. Men derudover fik vi en orientering om det kolossale bygningskompleks, der udgør DR-Byen i Ørestaden.

Licenskontoret

På vejen over til koncerthuset, som er et selvstændigt bygningskompleks, gik vi på en overdækket panoramagade, som forbinder hele DR-Byen. Her fik vi den første oplevelse af vores unge guide og hendes humor. Fra panoramagaden kunne vi se DR-Byens forskellige bygninger, og hun fortalte, hvilke funktioner bygningerne rummede. Bl.a. nævnte hun, at en af dem rummede HR-funktionen (Personaleafdelingen) og Licenskontoret. Og så fortalte hun, at da alle deltagere er scannet på vej ind, bliver vi også scannet på vej ud, så de kan være sikre på, at alle er kommet med. Der var engang

fortsættes 13

en rundviser, der havde mistet en deltager. Og vedkommende er aldrig blevet fundet siden. Muligvis er vedkommende blevet ansat, så vi skulle endelig holde godt sammen, ellers kunne vi risikere at blive ansat.

Da vi samtidig ville blive scannet, når vi gik, kunne man også se, hvem der ikke havde betalt licens. Så ville en rød lampe lyse, når vedkommende gik ud til garderoben. Bagefter sagde Lærke, at det hele bare var fis! Men kors, hvor vi lo.

Koncerthuset

Koncertsalen er den største af koncerthusetets fire sale. Salens akustik er optimeret til symfonisk musik, men lydregule-

rende gardiner kan trækkes frem, så akustikken varieres, når salen bruges til rytmisk musik.

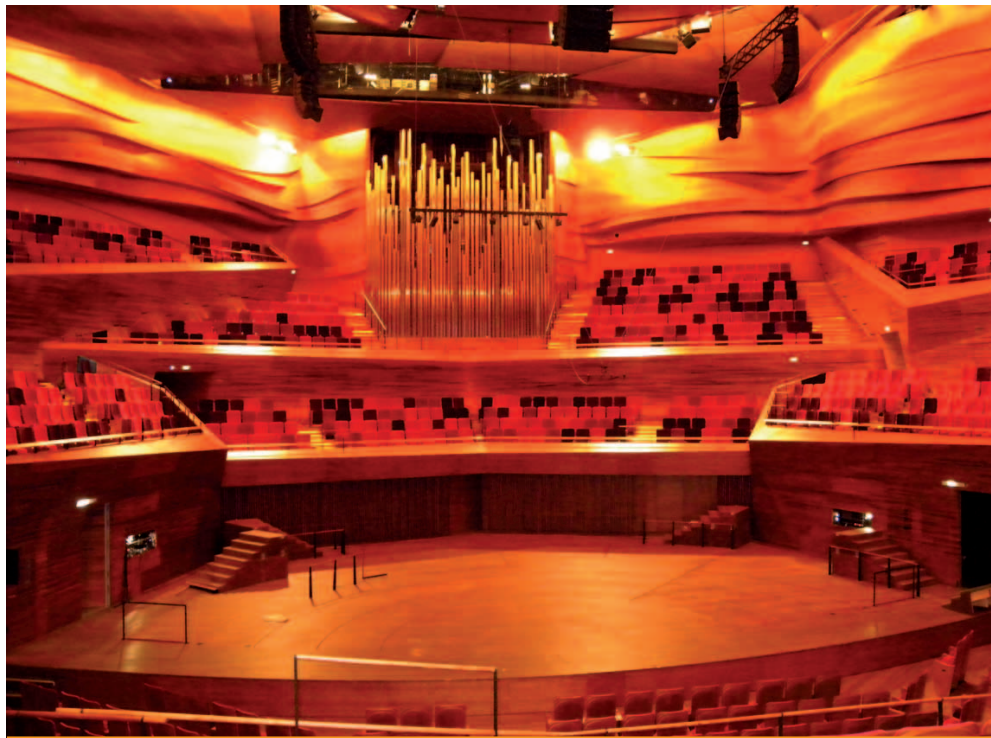
Salen har et kæmpe volumen (28.000 m³), men virker samtidig intim, da scenen er placeret midt i salen med publikum siddende hele vejen rundt på forskudte terrasser. Alle 1800 pladser er dermed overraskende tæt på musikere, hvilket giver en særlig intensitet.

Amfiteater-opbygningen er inspireret af Berlinerfilharmonien, mens salens varme, gyldne farver er overført fra Radiohusets Koncertsal. Bag scenen tårner orglet sig op, og den stemningsmættede,

indirekte belysning via refleksioner på væggene fuldender salens elegante udtryk. Det man ser, er imidlertid en orgelpibeliggende aluminiumsfacade, de rigtige orgelpiber findes inde bagved.

En arkitektonisk attraktion

Koncerthuset er tegnet af den berømte franske arkitekt, Jean Nouvel, og er blevet en ny, stor arkitektonisk attraktion i København. Markante valg og store kontraster præger koncerthuset, der er fyldt med fine og helt rå detaljer: Matte, grå betonvægge med uregelmæssige furer og mønstre a la elefanthud som modspil til de blanke stålulve lagt i store

kvadrater. Den kæmpestore luftige foyer med glastag og stjernebig som indgang til en lille knaldrød koncertsal. Koncerthusetets fire sale er vidt forskellige i arkitektur og udtryk, men fælles for dem alle er akustik og optageudstyr i verdensklasse.

I udformningen af koncerthuset har arkitekt Jean Nouvel arbejdet tæt sammen med den japanske akustiker, Yasuhisa Toyota. Hver af koncerthusetets fire koncertsale har variabel akustik, så efterklangen kan reguleres og tilpasses forskellige ensembler og musikalske genrer. De fire koncertsale er forskellige i udtryk og udformning, men i alle salene er materialevalg og design bestemt af de akustiske forhold. Akustikken har dermed

været identitetsskabende for de fire sales opbygning, udformning og udsmykning.

Musikstudierne

Studie 2 fungerer både som prøvesal og koncertsal og har plads til 540 personer. Selve scenen er identisk med den i

Studie 1, men publikums faste pladser er her erstattet af fleksible stolerækker. Salen er inspireret af de store produktionsstudier i Hollywood, og associationer til rå lagerbygninger og transportkasser med sorte stempler ligger lige for.

På væggene hænger store plader i birketræ, der kan køres ind foran hinanden for at regulere lyd og efterklang i salen, og på de lyse plader er kæmpe portrætter af 38 udvalgte solister, dirigenter og komponister påtrykt som dekoration. Således omgivet af musikere som Miles Davis, Carl Nielsen og Kim Larsen er der lagt op til store musikalske oplevelser med både jazz, klassisk, pop og rock.

Studie 3 er koncerthusets mindste sal og kan skræddersyes til anledningen, da salen hverken har fast scene eller faste publikumspladser. De sorte vægge i skiftevis blanke

og matte felter har et væld af låger, der kan åbnes og lukkes som lydregulerende effekt. Når de åbnes, er der kridhvidt indeni, og det er tydeligt, at salens sort-hvide design er inspireret af et flygel. Akustikken kan tilpasses forskellige genrer og besætninger, men salen er fortrinsvis tænkt som øvelokale og koncertsal for DR's Big Band, og har plads til 170 personer.

Studie 4 er en fleksibel koncertsal, hvor scenen bygges op af podier, og publikum sid-

der på løst opstillede stole. Dermed kan salen tilpasses forskellige besætninger og koncertformer, og akustikken kan varieres, alt efter hvilken musikalsk genre der fremføres.

Salens vægge og loft er holdt i dybrøde nuancer, og de lydregulerende vægpaneler er formet som aflange, trekantede Toblerone-chokoladeæsker. Når panelerne drejes, ændres akustikken - en finesse inspireret af det banebrydende forskningsinstitut for musik og akustik, IRCAM i Paris. Den forfinede akustik og den fortættede stemning fra den intense, røde farve, gør salen velegnet til blandt andet korsang og kammermusik.

DAB-In

Mætte af indtryk efter ca. 1 1/2 times rundvisning begav vi os tilbage mod garderoben, for at hente vores tøj. Der var reser-

veret plads i DR-Byens restaurant, DAB-In, hvor der var anrettet en lækker og velsmagende kold buffet, der ventede på os. Men først skulle vi bestille drikkevarer, og det tog uheldigvis lidt længere tid end de fleste havde regnet med. Men vi fik da, hvad vi havde brug for.

Buffet'en bestod af tynde skiver kalvekød med tun-mousse og kapers, en pastasalat med oliven, soltørrede tomater, champignons og forskellige krydderier, dernæst var der kalkunbryst skåret i tynde skiver, kartoffelsalat og noget dejligt, velsmagende og friskbagt brød. Det hele afsluttedes med en kop kaffe og to forskellige stykker hjemmebakket kage.

Kommende arrangementer

Under kaffen fortalte Leif Mortensen, som er arrangør for Toscana-turen, at deltager-tallet nu er oppe på 54 personer og turen dermed er fuldt booket. Fordi vi bliver så mange, har Riis Rejser ydet

en rabat, som kommer deltagerne til gode på et eller andet tidspunkt. Det kom Leif imidlertid ikke nærmere ind på.

Efter Leifs indlæg følte en af de andre turarrangører sig også kaldet til at fortælle om sit forehavende. Kjeld Thorsen fortalte kort om turen, Tegl og Kunst i Nivå. Han mindede om behovet for transport af de deltagere, der kommer med toget. Der var allerede indlobet tilsagn fra flere af deltagerne, der kommer i bil. De havde plads til 9 personer, men flere må meget gerne byde ind med ledige pladser.

Henad 20-tiden kunne deltagerne forlade DR-Byen og på vejen derfra observere et sjældent naturfænomen, nemlig Sort Sol i form af store sværme af stæreflokke, der slog sig ned for natten på Amager Fæled. Det var stadig lyst endnu, efter at sommertiden netop var introduceret et par dage forinden. Tak til dagens turarrangør, Leif Mortensen, for et fortræffeligt arrangement.

thor

Tillykke

Niels Orm Hansen
75 år den 19. april

Gerda Østergaard
70 år den 13. maj

Gert Olsen
85 år den 17. maj

Bent Tofte
60 år den 14. juni

Peder Zeberg
70 år den 21. juni

Birgit Hansen
75 år den 5. juli

Svend Alfred Møller
80 år den 14. juli

Velkommen

til nye medlemmer i Statoil Pensionistforening ØST:

Jørgen Christensen
Bestyrer

Mit liv i oliebranchen - 4

Henning Grann har fortalt om et langt livs rejse i oliebranchen i tre tidligere udgaver af SeniorNyt. Hennings beretning slutter her.

Tilbage i Kalundborg

Da jeg den første dag trådte ind i administrationsbygningen på Melbyvej, var det på mange måder som om jeg ikke havde været væk. Nu var det jo også kun to år, men jeg husker følelserne og stemningen, som var det i går. De vante omgivelser, de samme medarbejdere, men først og fremmest følte jeg mig rigtigt velkommen tilbage. Jeg følte også et vist forventningspres, som der vist altid vil være efter et ”regeringsskifte”. Jeg husker, at jeg var mig meget bevidst, at min nye rolle skulle være et skift fra den tidligere ”technical expert” til at være en formidler, som på en objektiv måde er i stand til at repræsentere raffinaderiets interesser til gavn for selskabets helhed. En meget svær rolle, som langt fra altid lykkedes, men som til gengæld gav en et vældigt ”løft”, når man mærkede en positiv respons fra sine medarbejdere. Det blev til fem dejlige år som chef for Raffinaderiet med utallige gode minder, som det vil føre for vidt at komme ind på her. Skulle jeg alligevel nævne nogle få områder, så måtte det blive det gode samarbejde med medarbejderne, menige såvel som ledere, omkring sikkerhed, miljø og effektivisering, de mange interessante rejser og møder med kolleger på de mange andre Esso-raffinaderier, og bygningen af de mange store investeringsprojekter i kapacitetsudvidelser og nye produkter.

Trusler om terror

Perioden midt i halvfjerdserne blev desværre også en periode, hvor vi i Danmark stiftede bekendtskab med muligheden for trusler om terror rettet mod større, specielt amerikanske virksomheder. Fra Politiets Efterretningstjeneste modtog Raffinaderiet regelmæssigt information om sådanne trusler. Informationen var altid af en

Gennem Hennings beretning har vi kunnet følge et langt og spændende liv med skiftende udfordringer. I Pensionistforeningen ydede Henning en stor indsats som formand gennem otte år i perioden 1996 – 2004.

Han blev i sine skiftende roller værdsat af kolleger og medarbejdere for hans store interesse for sine medlemmer og for et aldrig svigtende humør og lune.

Han nåede desværre ikke selv at opleve slutningen på artiklerne i bladet. Henning døde den 15. februar 2010.

meget generel karakter, begrænset til mulighed for en terroraktion et eller andet sted i Nord-europa rettet mod et internationalt selskab. Vi indledte et meget effektivt samarbejde med det lokale politi, som bistod os med at fortolke PET's meddelelser og med at organisere uden-dørs inspektioner med hundepatruljer. Det hele virkede noget surrealistisk, ja måske endda lidt amatøragtigt set med nutidens øjne og vore dages professionelle terrorister. Heldigvis skete der aldrig noget, men truslerne efterlod dog altid et skår i det ellers så fredelige lokale miljø.

Udstationering i Esso Europe

I forsommeren 1977 fik jeg et tilbud om udstationering til Esso Europe i London. Tilbudet var som planlægger i det regionale hovedkontors personaleafdeling. Jeg husker, at jeg fornemmede visse vanskeligheder blandt mine danske chefer med at forklare, hvad mit nye London-job gik ud på. Jeg fik helt ondt af dem, men da jeg vidste, at familien havde stor lyst til et London eventyr, sagde jeg: ”Ja mange tak”, og jeg fik vist endda føjet til, at: ”Det nye job bestemt lød utroligt spændende”. Det skulle hurtigt vise sig, at jeg nok burde have ”sparet lidt på sarkasmen” overfor cheferne, fordi det blev virkeligt et ”utroligt spændende” job og samtidigt en meget stor oplevelse for hele familien. Vi fandt os et dejligt hus i en lille hyggelig provinsby ved navn Cobham i Surrey lige syd for London, og vi fik vores 3 piger i en engelsk privatskole, hvor man gik med uniform, hvor man havde disciplin, og hvor man til gengæld virkelig lærte noget.

Fortolkning af EU direktiver

Mit job i Esso Europe's personaleafdeling skulle vise sig at blive totalt anderledes, end jeg troede. Min chef var en amerikaner ved navn Scoop Tiedemann. En utrolig dynamisk og visionær person med et ligetil og meget bramfrit sprog. Han begyndte med at forklare mig, at der var gang i utroligt mange udviklinger i Europa,

ikke mindst som følge af en række planlagte EU direktiver, noget som på den ene eller anden måde ville få indflydelse på Esso's virksomhed i fremtiden. De selskaber, som først har fattet rækkevidden af EU's initiativer og i tide har forberedt sig på de kommende økonomiske og sociologiske ændringer, vil have betydelige fordele.

Han fortsatte med at sige, at det er der ikke mange i Esso Europe, som forstår, og slet ikke vores direktion nede på 1. sal. De tror, (direktionen) at alt bare kan fortsætte som hidtil. De tror, at EU (dengang kaldet EEC) er et modefænomen uden reel indflydelse, og de tror, at EU vil forsvinde af sig selv, hvis man bare ikke snakker om det. Dit job går ud på at udarbejde en metode, et system, som sætter os i stand til at identificere, vurdere og prioritere virkningerne af EU's mange initiativer. Til det formål må du skaffe dig nogle samtalepartnere i EU's embedsmændsværk, som dels vil være villige til at forklare dig rækkevidden af EU's nuværende og kommende aktiviteter og dels være villige til at lytte til vort selskabs synspunkter. Du vil kunne få god hjælp af flere af vore europæiske personalechefer.

Når du har overblik over, hvordan du vil gribe opgaven an, og vi to har snakket det godt igennem, så går vi ned på 1. sal og forklarer dem, (direktionen) at nu er det tid til at de får ”fingeren ud” og sætter gang i nogle planer, som vil påvirke udviklingen til vort selskabs fordel.

Scoop sluttede med at sige, at det måtte være nok for i dag, og bad mig om at vende tilbage næste dag for en ny diskussion. Se det kan man da kalde en rigtig chef, en som forstår at vise sin netop ankomne medarbejder tillid og skabe dynamik og motivation.

Lobbyist i EU

Efter Scoop's introduktion gik mit arbejde så i gang. Det var svært og virkede i starten ret uoverskueligt. Efterhånden begyndte succes'erne dog at melde sig, hver gang det lykkedes at få kontakt til en EU funktionær, som var villig til at mødes og forklare, hvorledes EU fungerer og hvilke sager, der især har EU's interesse. Det var i starten lidt af en detektivopgave, men det var også særdeles tilfredsstillende, hver gang man fandt en ny brik i det store puslespil. Det blev til rigtig mange rejser og rigtig mange møder i både Bruxelles og Paris. Jeg skal ikke skjule, at jeg fandt det spændende at færdes ”tilsyneladende scenevant” på de bonede gulve i Bruxelles og Paris, især fordi det faktisk lykkedes at få etableret gode samarbejdsrelationer til ikke alene EU funktionærer, men også i forholdet til de internationale organisationer OECD og ILO. Det var meget tilfredsstillende at opleve en ikke ubetydelig accept af vort selskabs synspunkter. Den proces vi drev med dengang, havde vi ikke selv noget egentligt navn for. I dag kalder man vist processen for ”lobbying”.

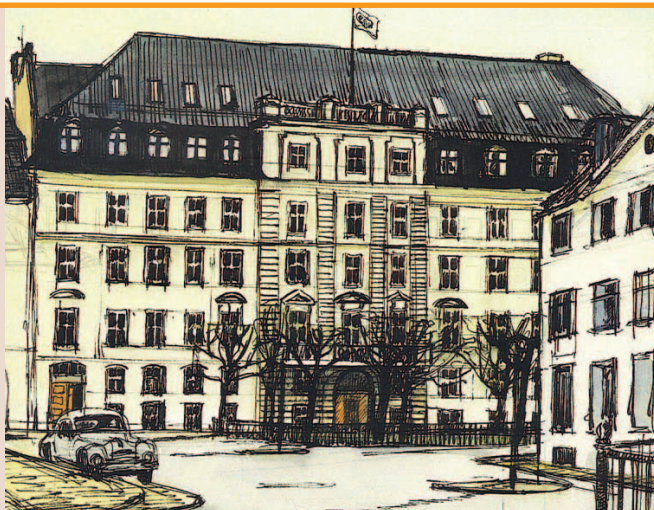
Tilbage til Dansk Esso's hovedkontor

Efter 4 år i Esso Europe i London gik turen tilbage til Danmark til Dansk Esso's hovedkontor på Sankt Annæ Plads. Min nye stilling var Driftschef dvs. leder af Drifts-afdelingen. Det var nok ikke lige det jeg havde forventet, og hvis jeg skal være ærlig (og det skal man jo en gang i mellem) så var min begejstring nok til at overskue. Jeg iler dog med at berette, at der ikke gik mange uger, før det gik op for mig, hvor heldig jeg havde været.

Godt nok havde jeg i forvejen fra min raffinaderitid et rimeligt kendskab til Driftsafdelingens arbejdsområder, og jeg kendte jo også størstedelen af det administrative personale på lagrene, ligesom jeg havde mødt mange chauffører og lagerarbejdere gennem møder i samarbejdsudvalg og ved weekendkonferencer. Alligevel blev jeg overrasket over at lære om alle de mange tekniske og økonomiske udfordringer, der er forbundet med en effektiv drift at et lager. Det var den periode, hvor det forkætrede MAP system holdt sit indtog. Det medførte til tider næsten uoverstigelige problemer. At MAP systemet i det hele taget kom til at fungere, må ene og alene tilskrives medarbejdernes loyalitet og deres kæmpestore indsats for at få det nye system til at virke.

En hær af revisorer

Det var i den periode, hvor vort selskab indførte "revisionstyranni". Det var nu ikke længere nok at have erfaring og at

Dansk Esso's hovedkontor på Sct. Annæ Plads 13, København.

kunne sit job til mindste detalje, hvis man ikke samtidig kunne fremvise detaljeret skriftlig dokumentation. En mindre hær af revisorer, udenlandske såvel som danske, drog land og rige rundt og "afhørte" afdelingernes medarbejdere med det formål at "afsløre" proceduremæssige forhold, som ville resultere i en påtale (kaldet en finding) i den endelige revisionsrapport. Nå, nu er det vist bedst, at jeg skruer ned for tonen, inden jeg for alvor udvikler mig til "en sur gammel gnavpot". Der kom trods alt også mange gode ting ud af revisionsbevægelsen, hvilket nogle af os dengang nok havde lidt svært ved at indrømme.

Jeg tænker tit med stor glæde tilbage på mine år i Driftsafdelingen. Nu næsten 30 år senere er det ikke mere lagre og tankbiler jeg husker bedst, men derimod et personale, som jeg bedst kan karakterisere ved ord som samarbejde, kammeratskab, tillid og loyalitet.

Esso North Europe

I 1983 besluttede Esso Europe i London at gennemføre en organisationsomlægning. Indtil da havde de ca. 20 affilerede Esso-selskaber i Europa haft direkte reference til Londonkontoret. Nu reducerede man antallet af direkte referencer ganske betydeligt gennem oprettelse af en række subregionale organisationer, eksempelvis Esso North Europe bestående af Sverige, Finland og Danmark under administrativ ledelse af Dansk Esso A/S. Det blev herefter Danmarks opgave at samordne og koordinere de 3 landes funktionelle afdelinger såsom Bilist, Forbruger-og Industri, Drift, Regnskab, Personale osv. og rapportere de samlede resultater til London. I det nye organisationskoncept kom der stærk fokus på personaleudvikling og -udveksling. Det blev min chance, idet jeg blev forflyttet til Personaleafdelingen med titel af Personaledirektør.

Et kæmpe bygningskompleksi i Forus udenfor Stavanger udgør Statoils hovedkontor.

Købt af Den Norske Stats Oljeselskab A/S

Det blev til et par hektiske år i Esso North Europe. Om den nye organisation var en succes overlader jeg til større ånder at vurdere. Imidlertid holdt organisationen kun tre år, idet Svenska Esso AB allerede i 1986 blev købt af Den Norske Stats Oljeselskab A/S, som året efter også købte Dansk Esso A/S, som efter mange diskussioner fik navnet Statoil A/S. For mit eget vedkommende koncentrerede jeg mig mest om at udvikle et frugtbart samarbejde mellem de svenske, norske og danske personaleafdelinger med fokus på medarbejdertræning og -udvikling. Det var bestemt ikke nogen vanskelig opgave, idet jeg lige fra start fornemmede en stærk fælles forståelse og interesse fra mine nordiske kolleger. Det blev til i alt 10 år på Hovedkontoret med mange gode minder og lærerige udfordringer.

I januar 1991 skete der noget, som for alvor skulle vise sig at ændre Marias og min tilværelse, min resterende karriere og vort fælles senere pensionistliv ganske betydeligt. Jeg fik et tilbud om udstationering til Statoils hovedkontor i Stavanger i afdelingen for Raffinering og Markedsføring kaldet R&M. Jeg havde egentligt aldrig gjort mig tanker om flere udenlandsophold, men jeg tog tilbuddet med hjem og satte det på dagsordenen til vores daglige lille hyggestund ved det runde bord. "Hvad er det", spurgte Maria, mens hun skænkede rødvinen og satte lidt chips på bordet. "Ja, prøv at læse det og lad mig høre, hvad du mener." Jeg lod vist som den demokratiske leder, der foregav at konsultere sin medarbejder. Marias svar kom prompte. "Det lyder vel nok dejligt! Tænk at få en sådan chance, det gør vi da, ikke også? - Jo, hvis du virkelig synes, så accepterer jeg tilbuddet i morgen". Jeg var tydeligt

påvirket af Marias smittende entusiasme. Som sagt så gjort, og en måned senere var vi på plads i Stavanger.

Udstationering i Stavanger

Min første dag på jobbet startede med et introduktionsmøde med ledelsen i R&M. Efter en varm velkomst fik jeg at vide, at Statoils Hovedledelse havde besluttet at iværksætte en koncentreret indsats for at opnå en betydelig forbedring af selskabets resultater indenfor sikkerhed og miljø. Mit nye job skulle være at koordinere denne indsats indenfor R&M. I øvrigt havde de fundet en bolig til os, som de håbede vi kunne lide, der stod en ny VW Passat klar, og hvis der ellers var noget, vi trængte hjælp til, så måtte vi endelig sige til. Sikken en velkomst, og en service i verdensklasse.

Jeg kunne bruge adskillige sider på at beskrive de følgende tre år i Stavanger. Det skal jeg ikke trætte med, men begrænse

Indgangen til Statoils hovedkontor på Forus i Stavanger

mig til at sige, at takket være mine nye norske kollegers enestående modtagelse, blev min tid i Stavanger for mig en oplevelse snarere end et job. Jeg har sjældent mødt en sådan velvilje, en respekt for tidligere erfaringer og en ægte glæde ved at kunne opnå de mål, vi i fællesskab havde sat os.

Miljøkoordinator på Europipe-projektet

En januardag i 1994 løb jeg ind i en af mine mange samarbejds-kontakter på en af de mange labyrintiske gange på Hovedkontoret i Stavanger. Han var Statoils koordinator på det gigantiske Europipe-projekt. Vi kendte hinanden godt, måske derfor følte jeg instinktivt, at han havde noget særligt på sinde. Vi gik hen til den nær-

meste kaffeautomat og derefter ind på hans kontor. Her fortalte han mig om Europipe-projektet og om de mange problemer og tidsmæssige udfordringer, man stod overfor. Det blev til et længere møde, inden han spurgte mig, om han måtte sende mig et formelt tilbud om udstationering til Tyskland som miljøkoordinator for projektet. Du skal få svar i morgen, sagde jeg, når vi har talt om det derhjemme.

Jeg var selv interesseret og Marias holdning kendte jeg på forhånd, for den ville være ligesom tre år tidligere: ”Tyskland, det er dejligt tæt på Holland, det gør vi da, gør vi ikke?” Som sagt så gjort, og en måned senere i februar 1994 ankom vi til Oldenburg i Niedersachsen, hvor Statoil havde sit projekt-

kontor. Statoil’s personaleafdeling havde allerede fundet en pragtfuld lejlighed til os, lige overfor indgangen til den store utroligt smukke slotspark i byens centrum. En ny Audi stod klar i lejlighedens parkeringsgarage, alt var ”timet og tilrettelagt”, det var bare om at komme i gang.

Vildt overdrevne skræmmekampanjer

Europipe er et fantastisk rørledningsprojekt til transport af gas fra Sleipner-feltet i den norske del af Nordsøen til den tyske nordkyst i delstaten Nieder-sachsen. Projektet var under enormt tidspres, for Statoil havde for længst indgået en salgskontrakt med et antal euro-pæiske gasselskaber om leverance af gassen senest oktober 1995 med meget betydelige økonomiske konsekvenser for Statoil, hvis denne dato ikke blev overholdt. Lægningen af den ca. 700 km lange, 40 tommer rørledning var forbundet med meget store tekniske og specielt miljømæssige udfordringer, især fordi ledningen de sidste 3 km skulle føres under den inderste del af vadehavet gennem en 4 meter diameter betontunnel. Projektet blev i offentligheden mødt med massive protester, ikke mindst på grund af de vildt overdrevne skræmmekampanjer fra adskillige miljøorganisationer.

Vadehavet er et helt utroligt naturområde og et udtømmeligt spisekammer for millioner af svømme- og vadefugle. Området er for mange tyskere nærmest et ”helligt” sted, og et stort projektindgreb i dette

”paradis” kan for dem vel bedst sammenlignes med opførelsen af en 3-etages Mac Donalds restaurant på Christiansborg Slotsplads. Af den grund var de tyske myndigheders projektgodkendelse betinget af, at Statoil gennemførte et særdeles omfattende miljøprogram, hvor det store byggeprojekts mange enkeltdele blev detaljeret overvåget med krav om at undgå enhver form for forurening af områdets jord, vand og luft. Samtidig krævede myndighederne, at Statoil gennemførte detaljerede kortlægninger af tilstanden af områdets flora og fauna før, under og indtil fem år efter projektets færdiggørelse. Det blev min opgave at koordinere den samlede miljøindsats assisteret af 14-15 tyske biologer, hver med deres særlige speciale.

Massemøde med alle involverede

I oktober 1995 var projektet så vidt færdigt, at Europipeledningen kunne tages i brug og den første gas fra Sleipner-feltet kunne leveres til Statoils internationale kunder. De detaljerede miljøundersøgelser fortsatte imidlertid indtil efteråret 1998, hvor de tyske myndigheder erklærede sig tilfredse med miljøets tilstand og således lod Statoil slippe for de sidste to års planlagte miljøarbejde. Det fandt sted ved et massemøde i byen Aurich med repræsentanter for alle involverede myndigheder, Statoils ledelse, repræsentanter for alle entreprenører samt de mange biologer.

Regierungspräsidenten for området Weser-Ems holdt tale

på vegne af de tyske myndigheder og roste Statoil for et velgennemført projekt uden varige negative indvirkninger på miljøet. Samtlige tilstedeværende klappede begejstret af Regierungspräsidentens tale, ikke mindst jeg. Det var nemlig mig, som havde skrevet hans tale.

I år 2000 var det slut

Vi forblev i yderligere to år i Tyskland, hvor jeg var ansat som konsulent for Statoil Deutschland GmbH. Rent administrativt hørte jeg til den tyske Statoil organisation, men deres ledelse var meget ”large” med hensyn til at udlåne mig til konsulentopgaver i andre Statoil selskaber. Det blev til mange særdeles spændende opgaver og oplevelser for både Maria og jeg. Jeg er til denne dag Statoil Deutschlands ledelse taknemmelig for deres yderst positive og pragmatiske holdning. Jeg skal her begrænse mig til kort at omtale enkelte af disse opgaver:

- Medlemskab af en international FN arbejdskomite med arbejds- og mødested i FN’s hovedkontor i Geneve.

Komiteens formål var at rådgive FN på basis af praktiske erfaringer indenfor miljø og energibesparelser til brug i særdeleshed i de mange ”nye” østeuropæiske lande. Mine bidrag specielt om Europipe projektet og om Kalundborgs Industrielle Symbiose projekt blev modtaget med meget stor interesse.

- Udarbejdelse af en social plan for Statoils medarbejdere i

forbindelse med salget til Shell af de mange servicestationer, som Statoil få år forinden med stor succes og hårdt arbejde havde bygget i det tidligere Østtyskland. Jeg mødte en stor tillid og forståelse fra de tyske Statoil medarbejdere. Til trods for det må jeg sige, at det ikke var et projekt, som jeg er særligt stolt af, og jeg føler nok den dag i dag, at det var en forkert ledelsesbeslutning at trække sig ud af det tyske retail-marked efter blot tre år.

- Leder af en norsk-dansk Statoil arbejdsgruppe med det formål at foretage en teknisk-økonomisk vurdering af det store Shell raffinaderi i Rotterdam, som grundlag for en forhandling om et Statoil-køb af en mindre andel af raffinaderiet. Arbejdsgruppens klare anbefaling til Statoils ledelse var at gå i realitetsforhandlinger med Shell. De efterfølgende forhandlinger endte med, at Statoil købte sig ind i Shell-raffinaderiet med en ejerandel på 11 %.

Således endte beretningen om ”Mit liv i Oliebranchen” i året 2000. Et langt arbejdsliv med utroligt mange dejlige oplevelser og minder for både Maria og mig. Der er for os noget symbolsk i, at det skulle ende på Shell raffinaderiet i Rotterdam, min svigerfars arbejdsplads gennem mere end 45 år, og så oven i købet på et sted mindre end 200 meter fra Caltex raffinaderiet, hvor vi traf hinanden 42 år tidligere i 1958.

Henning Grann